

ζητήματος τοῦ Δουλοῦντος εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς ἐκδιδάσεως ; Ἡ Γερμανία, ἡ Αὐστρία, ἡ Ἰταλία. Καὶ εἰς τίνων εἰσηγήσεις ἐνδοὺς ὁ Σουλτάνος παρέδωκε τὸ Δουλοῦντον ; Εἰς τὰς εἰσηγήσεις τοῦ κ. Βίσμαρκ. Ὁ κ. Κουμουνδούρος ἢ ὁ κ. Δελιγιάννης δύνανται νὰ πιστεύωσιν ὅτι ἡ Εὐρώπη ζητεῖ τὴν εἰρήνην, ἀπαρνούμενη τὴν Συνδιάσκεψιν τοῦ Βερολίνου, κατ' ἐμὴν γνώμην ὅμως ἡ ἀρνήσις ἀποφάσεως τόσῳ πανηγυρικῆς οὐδὲν ἄλλο δηλοῖ ἢ ἐπιθυμίαν πολέμου.

Καὶ πρέπει νὰ πολεμήσωμεν, καίτοι σήμερον ὁ ἐλληνοτουρκικὸς πόλεμος θὰ ὑποδοθῇ τὰ συμφέροντα τῆς Αὐστρίας· διότι ἂν μὴ πολεμήσωμεν, ἂν ἀρκεσθῶμεν εἰς τὰς προσφορὰς τῆς Τουρκίας, καὶ πάλιν, ἔστω βεβαία ἡ ὑμετέρα Μεγαλειότης, τὸν πόλεμον δὲν θὰ ἀποφύγωμεν, ἐν ᾧ συγχρόνως θὰ ταπεινωθῶμεν εἰς τὸν ἑσχατὸν βαθμὴν ὡς κράτος καὶ ὡς φυλὴ ἐνώπιον αὐμπαντος τοῦ κόσμου· διότι αἱ ἔχουσαι συμφέρον ἐν τῷ ἐλληνο-τουρκικῷ πολέμῳ Δυναμίεις, πάντα λίθον θὰ κινήσωσιν ὅπως καταστήσωσιν αὐτὸν ἀναγκαῖον, προκειμένου περὶ καταλήψεως ἔστω καὶ μόνης τῆς Θεσσαλίας. Τὸ μόνον κέρδος ὅπερ πιθανῶς θὰ ἔχωμεν τότε εἶναι, ὅτι θὰ πολεμήσωμεν πρὸς τὸν στρατὸν τῆς Τουρκίας, συγκεντρωμένον ἐν μόνῃ τῇ Θεσσαλίᾳ, ἐνῶ σήμερον τὸ ἥμισυ αὐτοῦ ἀπασχολεῖται ἐν Ἡπείρῳ.

Μεγαλειότατε,

Δὲν εἶμαι ὑπουργὸς ἢ βουλευτὴς, μὴδὲ καταδέχομαι νὰ ἦμαι· ἀλλὰ νομίζω ὅτι οἱ λόγοι μου εἶναι ἄξιοι προσοχῆς τινος. Ἐν ταχεῖα τινὶ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ νίκη δυνάμεθα νὰ προλάβωμεν τὴν Αὐστριακὴν κατὰ τῆς Μακεδονίας ἐπιδρομὴν. Ἀλλ' ἐὰν ὁ πόλεμος παραταθῇ, χάρις εἰς τὰς ἀσυγγνώστους μωρίας τῶν πολιτικῶν ἡμῶν ἀνδρῶν, εἶναι ἐλπίς καὶ τότε ὅτι θὰ προκαλέσωμεν ἀντιπερισμὸν τῆς κοινῆς γνώμης τῆς Εὐρώπης ὑπὲρ ἡμῶν. Ἀλλ' ἂν μὴ πολεμήσωμεν, καταδικάζομεν ἡμᾶς αὐτοὺς ἐς αἰὶ καὶ καθιστῶμεν τὰ Αὐστριακὰ καὶ Ἰταλικά σχέδια δικαιολογητέα καὶ ἀναπόδραστα.

Τῆς ὑμετέρας Μεγαλειότητος ταπεινὸς θεράπων
Δός του.

ΟΙ ΡΙΖΑΡΙΤΑΙ

Γνωστὴ εἶναι ἡ κατὰ τῆς πολυτίμου ζωῆς τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ριζαρείου Σχολῆς μηδενιστικὴ ἀπόπειρα τῶν μαθητῶν. Εἰς τὸ πρῶτον ἄκουσμα ἡ κοινωρία τῶν Ἀθηναίων ἐτρόμαξε· μηδενισταὶ ἐν Ἀθήναις ; δὲν εἶναι μικρὰς σημασίας γεγονός. Ἐνομίζομεν ὅτι εἴμεθα ἐλεύθεροι τοιούτων κακούργων· ἐθεροῦμεθα μάλιστα εὐτυχεῖς, μὴ ἔχοντες νὰ παραπονεθῶμεν κατὰ τῆς ἀστυνομίας ἡμῶν, ἢ μόνον διὰ τινὰς ἀσημάντους ὀρνιθοκλέπτας ἢ μπουγαδοκλέπτας ἢ βαλαντιοτόμους, ζητοῦντας χρήματα παρὰ τῶν οἰκοδεσποτῶν λόγῳ τιμῆς καὶ ἐν ὀνόματι τῶν φίλων ἢ ἱατρῶν αὐτῶν. Ἰδοὺ ὅμως ὅτι ἐκοιμᾶτο ἐπὶ πετραίλου εἰς ἐκ τῶν καλογήρων ἡμῶν, καὶ ἂν τὸ πετρέλαιον ἦναπτε, ἀδίο εἰς τὴν σάρκα τοῦ κ. Κολιάτσου· διότι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ βεβαίως εἶναι ἀθάνατος· ἴσως μάλιστα ἐγένοντο καὶ προετοιμασίαι ἐν τῷ παραδείσῳ περὶ τῆς ὑποδοχῆς τῆς ψυχῆς τοῦ ἁγίου ἀρχιμανδρίτου, προετοιμασίαι φεῦ ! ἀνωφελεῖς.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορά καθ' ἣν ἐγένοντο ἐν τῷ οὐρανῷ τοιαῦται προπαρασκευαί ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τοῦ Κο-

λιάτσου. Καὶ κατὰ τὸ 1865 ἢ 66 ἂν μὴ ἀπατώμεθα, διωγανίσθη ἡ αὐτὴ καὶ ἀπαράλλακτος ἀπόπειρα κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ριζαρείου Σχολῆς, μετὰ τὰ ἴδια καὶ ἀπαράλλακτα πυροτεχνικὰ μέσα καὶ ἐν τῷ αὐτῷ δωματίῳ, ἀπόπειρα ἀνακαλυφθεῖσα καὶ τότε ὅπως καὶ ἡ σήμερον ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ διευθυντοῦ μετὰ τὴν πρώτην περὶ τὴν ῥίνα του περιοδεῖαν τῶν πρώτων καπνῶν τῶν εὐφλέκτων ὕλων. Τότε κατηγορήθη ὡς αὐτουργὸς ὁ ἐπιστάτης, εἰς τῶν τιμωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Σχολῆς, ὃν ὁ Διευθυντὴς ἤθελε νὰ ποιήσῃται ἐκποδῶν· τί δὲ ἀνεκαλύφθη τότε ; ὅτι αὐτουργὸς τῆς ἀποπειρας ἦτο ὁ ἴδιος ὁ διευθυντὴς, ὅστις διὰ τῆς συκοφαντίας ταύτης ἤθελε νὰ ἀπαλλαγῇ τοῦ ἐπιστάτου.

Καὶ τότε μὲν ἡ περίστασις αὕτη ἐκαλύφθη κατὰ τὴν γνησίως ἐλληνικὴν μέθοδον· σήμερον ὅμως ἐπαναλαμβάνεται ἡ αὕτη ἀστεϊότης καὶ κατηγοροῦνται ὡς δολοφόνοι αὐτοὶ οἱ μαθηταί. Τοῦτο νομίζομεν λαμβάνει ἰδιαίτερον χαρακτηριστῆρα. Οἱ μαθηταὶ τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς μηδενιστικῆς ἀποπειρας παρουσιάσθησαν, ὡς ἠκούσαμεν, εἰς τὸν διευθυντὴν καὶ ἐζήτησαν δι' αὐτοῦ νὰ μεταβιβάσωσιν εἰς τὴν ἐφορείαν τῆς Σχολῆς ἀναφορὰν, ἐν ᾗ διετυποῦντο σπουδαῖα παράπονα κατὰ τοῦ Διευθυντοῦ. Ἀλλ' ὁ κ. Κολιάτσος ἐσχίσε τὴν ἀναφορὰν, ἐκλείσε τὰς πύλας τῆς Σχολῆς καὶ ἀπηγόρευσε αὐστηρῶς τὴν ἐξοδὸν εἰς τοὺς μαθητάς. Ἀλλὰ τριάκοντα περίπου Ριζαρίται συνενοουθέντες ἀνέφξαν διὰ τῆς βίβας τὰς θύρας, ἐξῆλθον καὶ ἐπέδωκαν ἄλλην ἀναφορὰν εἰς τὴν ἐφορείαν· μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγένετο ἡ κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ διευθυντοῦ ἀπόπειρα διὰ στυπίου!

Ἐχει ἤρᾳ γε γνῶσιν ὁ ἀνακριτὴς, ἔχει γνῶσιν τὸ ὑπουργεῖον τῶν γεγονότων τούτων ; ἢ ἐργάζονται δραστηρίως ὅπως καὶ πάλιν καλυφθῶσι τὰ πράγματα ; Ἐὶν ἡ ἐφορεία ἀδιαφορῇ περὶ τῆς ὑπολήψεως τῶν μαθητῶν, ἡμεῖς δὲν θέλομεν φεισθῇ κόπων ὅπως παρακολουθήσωμεν τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ἥτις ἤθελεν εἶσθαι ἀστειοτάτη, ἂν μὴ ἦν τόσῳ εἰδεχθῆς.

Περιμένομεν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἀνακρίσεων, ὅπως μάθωμεν ἂν εἶναι ἐνοχος ὁ Διευθυντὴς ἢ οἱ μαθηταὶ καὶ ἂν αἱ προετοιμασίαι πρὸς ὑποδοχὴν τῆς ψυχῆς τοῦ ἁγίου Κολιάτσου ἐγένοντο ἐν τῇ Παραδείσῳ ἢ ἐν τῇ Κολάσει.

ΖΗΤΩ, ΜΩΡΕ. .Ε...Ε...

Ὀλίγοι βεβαίως εἰσῆλθετε ἐν τῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως κατὰ τὴν δοξολογίαν τῆς 25 Μαρτίου. Ὅσοι δὲν εἰσθε ὑπάλληλοι ἢ Βουλευταὶ ἢ διπλωμάται ἢ ἀξιωματικοὶ ἢ Μεσσηνιοὶ ἢ φίλοι τοῦ κ. Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας ἢ τοῦ κ. Τσακίρη δὲν κατωρθώσατε βεβαίως νὰ εἰσέλθῃτε εἰς τὸν ναόν, ὅπως καταστήτε μάρτυρες ἐσχάτης κωμωδίας, προκαλεσάσης τὸ μεῖδιμα τοῦ παρισταμένου διπλωματικοῦ σώματος καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ Βασιλέως. Μετὰ τὴν δοξολογίαν ὁ πανοσιώτατος Μητροπολίτης φαίνεται ὅτι ὑπενδίδων εἰς τὰς προτροπὰς τῆς Κυβερνήσεως, ἠθέλησε νὰ δώσῃ τὸ παράδειγμα πρὸς ζητωκραυγὰς καὶ ἐφώνησεν ἐν ζήτῳ. Ἀλλὰ τὸ ζήτω τοῦτο οὐδαμῶς εὗρεν ἀντήχησιν. Τότε λαμβάνει τὸν λόγον εἰς τῶν ἐφημερίων Μητροπόλεως καὶ διὰ φωνῆς μιᾶς καὶ ἡχηρᾶς κραυγᾶς, ζήτω ! Ἀλλὰ κατὰ παράδοξον ἰδιοτροπίαν τῶν παρισταμένων, οὐδεὶς ἐκί-